

Lendenpijn om lenden.

Bij Valentijnsdag
in oude trant

Lieve, 'k had je leden vurige lief.
Ik dacht, 'k was jouw hartendief...
Lieve, voor ik me kon bezinnen
Was ik diep gekwetst van binnen.

Je baldakijn sloot niet op tijd en stond.
Toch kwam het water in mijn droge mond.

Rozen in mijn hand zijn verdord :
Lang heeft mijn hart gemord;

Les fleurs du mal
Bitter smakend naar gal,
Zijn jarenlang gebleven :
Ik kan noch kon je vergeten ;
Toch zou ik altijd herbeginnen,
Al blijft dit verdriet bestaan:
Mijn zinnen blijven u beminnen.

Beroofd van U blijf ik verder leven
Zotte amoureuheid? Om het even.
Ik ben gèèn Adonis, gèèn Antonis de Roovere.

Paul Saccasyn
Lid ' Lappersfort Poets Society